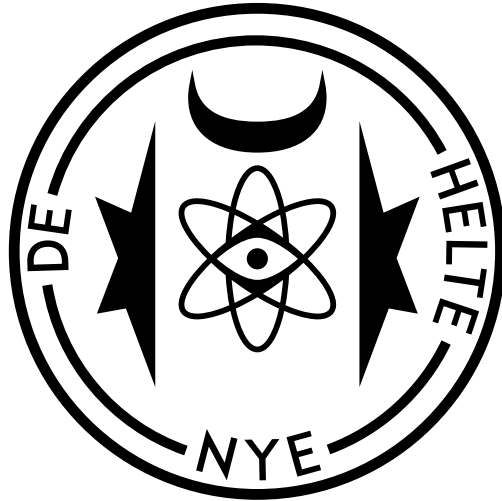


Salina Schjødt Larsen



2 · FREMTIDSLEJREN

Illustreret af
Bodil Bang Heinemeier





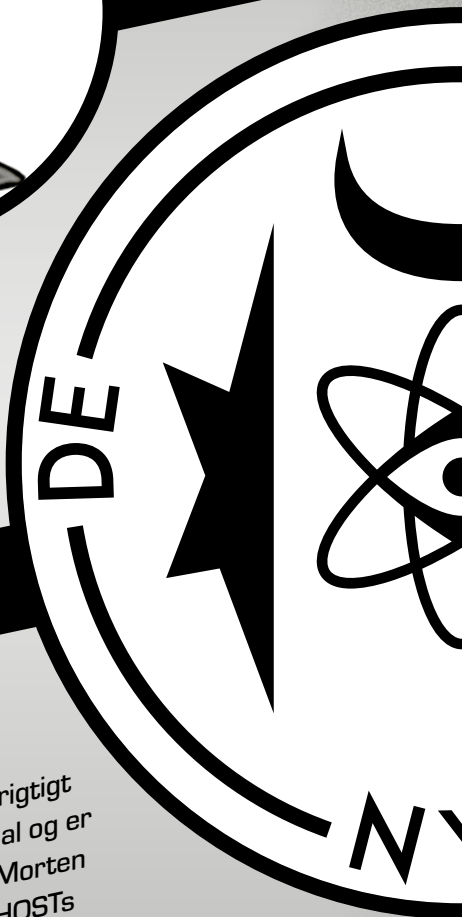
PSYCH

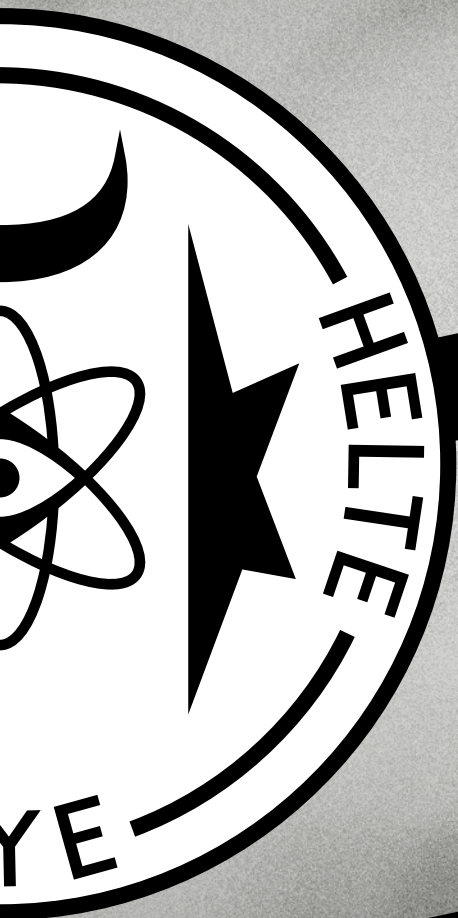
- er det nyeste medlem af De nye helte. Han har evnen til at læse folks følelser, og skrue op og ned for dem.



STÅL

- hedder rigtigt Maria Staal og er datter af Morten Staal - GHOSTs værste fjende. Hun er lige så klog som sin far, og vil rense sit navn ved hjælp af hans teknologi.





TEMPUS

- er også kendt som Drengen fra fremtiden. Han kan teleportere sig selv og andre fra et sted til et andet på et øjeblik.

Sammen er de De nye helte
- superheltegruppen, der er samlet af den danske regering for at bekæmpe de mange superskurke, der truer verden.

Mit navn er Ehsan. Jeg er også superhelten Psych.

Mine evner består af at kunne påvirke folks følelser, hvis jeg er tæt nok på dem.

Jeg opdagede det, da nogle idioter fra min klasse ville tæve mig. På få sekunder måtte de lægge sig grædende ned på græsset. Jeg havde ikke gjort noget. Intet ud over at tænke det.

Min mor og far var først bange for, hvad det skulle betyde. Det var der rigtig mange, der var, og min klasse turde ikke gå i skole, hvis jeg også var der, på grund af mine evner.

Men så blev vi kontaktet af en ny afdeling under staten, der hedder POWER. De havde gang i et initiativ: De nye helte, som skulle være Skjold, GHOST, Medusa, Blitz og Nordlys' arvtagere.



EN HELT ALMINDELIG SUPERDAG

Jeg sidder på en sten, der svæver rundt i verdensrummet. Omkring mig er der lange blækspruttearme, der prøver at fange mig, mens en kraftig vind er ved at vælte mig af stenen.

Problemet er bare, at jeg slet ikke er her ...

Han hedder Faker. Eller det kalder internettet ham.

Han er den seneste nye superskurk, som De nye helte skal stoppe.

Faker – evnekompleksitet: 8, destruktionsgrad: 3, intelligens: 3-8.

Det er det, han er vurderet til i vores system. Hans evne er, at han kan få os til at se ting, der ikke er der. Vi kan se, dufte og høre dem, selvom de kun er illusioner. Til gengæld kan de ikke gøre skade på os, kun forvirre os. Hans destruktionsgrad er altså ret lav – medmindre han kan bruge dem til at få os til at gøre skade på hinanden.



Vi skal stoppe ham, fordi han har skabt kaos i flere butikker. Folk har set zombier i supermarkederne og er begyndt at slå på hinanden af frygt.

Men vi ved ikke, om han er en skurk-skurk. Om hans plan er at gøre alvorlig skade.

”Jeg er nødt til at kunne se ham for at bruge mine evner på ham,” siger jeg i min mikrofon.

”Jeg er ved at drukne. Dæmningen holder ikke meget længere,” svarer STÅL. Hun har tydeligvis en anden illusion, end jeg har.

”Jeg står et godt stykke fra ham.” Tempus’ stemme er som altid blottet for følelser. Som om han bare observerer og rapporterer. ”Hans illusioner har begrænset rækkevidde. Han skal være tæt på os for at få dem frem hos os.”

”Du kan altså se os?” spørger STÅL.

”Ja.”

I samme øjeblik mærker jeg arme lægge sig om mig. Jeg bliver revet væk fra tentakelmonstrene i rummet, og så er jeg tilbage på jorden. Et sekund efter har Tempus også hentet STÅL ned til os.

Vi står på vejen et stykke væk fra Faker. Området er blevet evakueret. Også det supermarked, han skabte panik i for lidt siden.

Bag afspærringstapen står en masse journalister og superheltefans og ser på kampen. Vagterne fra POWER prøver at holde dem på afstand, så vi kan gøre vores arbejde.

Fakers hud har en underlig sølvagtig farve, og han er iklædt en grå dragt. Den ligner næsten en fangedragt.



”Godt,” siger STÅL. ”Vi kan ikke bryde de illusioner, han giver os, så vi må rykke rundt i blinde.”

”Jeg tror godt, at jeg kan bruge mine evner, selvom jeg ikke kan se noget,” siger jeg. ”Jeg skal bare være sikker på, hvor han er, først.”

”Hvis jeg får dig helt tæt på ham, kan du så lukke øjnene og gribe fat i ham?” foreslår Tempus.

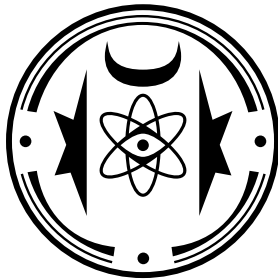
Jeg nikker.

”Og så snart du har lavet dit følelshalløj, går jeg ind og uskadeliggør ham,” siger STÅL.

”Ja, det lyder som en god plan.”

STÅL rækker sin næve frem. Tempus og jeg gør det samme, og vi slår alle tre vores næver mod hinanden. Vi havde problemer med at samarbejde i starten, men nu er vi et team.

”Godt,” siger jeg, mens Tempus lægger sine arme om mig. ”Så gør vi det.”



ZELEX-MÆRKET

Jeg lukker øjnene og gør mig klar til det, jeg ved, der skal gøres. I det øjeblik, jeg kan mærke noget foran mig, lukker jeg armene om det. Det er en menneskekrop. Det må være Faker. Jeg holder øjnene lukkede for ikke at blive fanget af en af hans illusioner.

”Held og lykke,” hører jeg Tempus sige tæt på mig. Så slipper han taget om mig og er væk igen.

Jeg holder fast i Faker og prøver at finde ind i hans bevidsthed.

Der er vrede og sorg. Og sult. Han er sulten.

Måske var det derfor, han gik ind i et supermarked og skabte kaos. Han ville bare skaffe sig noget mad.

”Hej,” siger jeg, så roligt jeg kan. Faker vrider sig, så jeg strammer grebet om ham. ”Jeg vil ikke skade dig. Jeg vil bare gerne snakke.”

Jeg skruer ned for vreden i ham og forsøger at udnytte

hans sorg. Jeg skruer også ned for hans sult. Det er svært, for det er jo hans krop, der fortæller ham, at han er sulten. Men jeg kan godt dæmpe den lidt.

Han begynder at svinge rundt for at ryste mig af sig.

”Hvis du slapper af, kan jeg skaffe dig mad. Og en varm seng!”

Håb. Et lillebitte håb.

Jeg holder fast i den følelse og skruer op. ”Lad mig hjælpe dig, jeg lover dig, at ...”

Så hører jeg skuddet. Fakers krop synker sammen.



Jeg åbner øjnene. ”Hvad? STÅL? Aftalen var, at ...”

Det er ikke STÅL, for hun står et stykke væk, klar med de kraftdæmpende lænker, som vagterne lænker skurkene med. Jeg ser mig over skulderen.

En af vagterne står med en hævet riffel.

”Hvorfor skød du ham?” råber STÅL og ser på vagten, mens hun kommer hen mod os.

”Han var til fare for samfundet. Jeg havde ordre til det.”



Tempus dukker op ved siden af os.

Jeg slipper Fakers krop og lader den glide ned på jorden. Han er død. De skød ham. Rædslen over at have stået med en død mand i armene får alle hårene på min krop til at rejse sig.

Tempus ser først på mig og så på liget. Så bukker han sig ned og smøger Fakers grå ærme op.

En knyttet næve med lyn brændt ind i huden.

Tempus ser op på mig. Jeg nikker, mens jeg prøver at genvinde fatningen.



Vagten ser på os. ”Vi tager den herfra,” siger han og trækker Fakers ærme ned igen. Hans blik er stift rettet mod Tempus og mig, mens han og en kollega slæber liget hen til deres vogn.

”Hvad gik det ud på? De kan da ikke bare skyde ham!” siger STÅL vredt og slår visiret på sin hjelm op.

”Faker havde Zelex-mærket ...” siger jeg.

Hun nikker. ”Vi taler om det senere,” siger hun og ser rundt på de mange vagter og tilskuerne, der holder øje med os. Hun fjerner sin øresnegl. ”Og lad os gøre det, hvor vi ikke kan blive aflyttet.”

